

◉ Haina țesută în războiul cerului

Pentru studiul de săptămâna aceasta, citește:
Isaia 64; Romani 3,21-31; 4,1-7; 6,1-13; Filipeni 3,3-16.

Sabat după-amiază

Text de memorat: „Ferice... de aceia ale căror fărădelegi sunt iertate și ale căror păcate sunt acoperite!” (Romani 4,7)

„Hristos este Înlocuitorul și Garantul păcătosului. El a ascultat de Lege în locul păcătosului, pentru ca păcătosul să creadă în El și să crească în toate lucrurile până la înălțimea deplină a staturii lui Isus Hristos și să fie astfel desăvârșit în El. Hristos a făcut ispășire pentru păcat, a purtat toată rușinea, dezonoarea și pedeapsa lui; totuși, deși a purtat păcatul, El ne-a adus neprihănirea veșnică, pentru ca noi să fim fără vină înaintea lui Dumnezeu. Va veni timpul când se va pune întrebarea: «Cine poate aduce vreo acuzație împotriva aleșilor lui Dumnezeu?» Iar răspunsul va fi: «Hristos a murit! Ba mai mult, El a și înviat!» Acela care are haina nepătată a neprihănirii – haina țesută în războiul cerului, în care nu se găsește niciun fir al naturii omenești păcătoase – stă la dreapta lui Dumnezeu, ca să-i îmbrace pe copiii Lui credincioși în haina desăvârșită a neprihănirii Sale. Cei care vor intra în Împărăția lui Dumnezeu nu vor avea nimic în ei înșiși cu care să se laude; lauda și slava se vor întoarce la Dumnezeu, Dătătorul mântuirii.” – Ellen White, *The Youth's Instructor*, 6 dec. 1894. Să observăm simbolurile folosite în acest paragraf: haina neprihănirii, haina nepătată a neprihănirii, „țesută în războiul cerului”, care nu are niciun fir al naturii păcătoase. Ce imagine impresionantă a neprihănirii lui Isus, o neprihănire care poate să-l acopere pe orice om care va intra în Împărăția cerului.

Mai mulți polițiști aflați în trei mașini au înconjurat o mașină la volanul căreia se afla o femeie pentru a o constrânge să oprească pe dreapta. Apoi, s-au apropiat de mașină cu pistoalele în mâini. Femeia a ieșit din mașină cu mâinile sus și a întrebat speriată:

– Ce am făcut?

Ei i-au cerut actele și, după ce le-au examinat câteva minute, toți și-au pus pistoalele la loc, răsuflând ușurați.

– Vă rog, spuneți-mi ce s-a întâmplat? De ce m-ați oprit?

– Păi, i-a zis un polițist, conduceți nebunește și le făceați semne obscene celorlalți șoferi.

– Pentru asta m-ați oprit și ați venit cu pistoalele la mine?!

– Nu, doamnă. Am văzut autocolantele cu simboluri creștine de pe mașină și am presupus că este furată.

Această întâmplare ne transmite următoarea idee: nu toți creștinii sau, mai bine zis, nu toți oamenii care pretind că sunt creștini trăiesc în conformitate cu principiile înalte ale credinței lor. Unii le aplică mai mult decât alții, însă toți avem căderi. Există vreun creștin care poate să spună, atunci când se uită în oglindă, că reflectă caracterul lui Isus în mod desăvârșit? Există vreun creștin care poate să se uite în oglindă și să pretindă că este neprihănit? Există vreun creștin care să nu fie îngrozit de ceea ce știe că se află în sufletul lui, dincolo de înfățișare?

1. Ce mesaj ne este transmis în Isaia 64? Ce simbol din domeniul vestimentației este folosit pentru a descrie neprihănirea oamenilor și ce înseamnă el? Ce speranță ne oferă acest pasaj?

Expresia „haină mânjită” face referire aici la o haină pătată de sânge. Ce imagine mai grăitoare ar fi putut să folosească Biblia pentru a descrie neprihănirea omului după căderea în păcat? Apostolul Pavel dezvoltă tema aceasta în Romani 3 și arată clar că, înaintea lui Dumnezeu, evreii și păgânii sunt egali: toți sunt păcătoși și au nevoie de harul divin. Capitoul 64 din Isaia poate fi considerat un precursor al pasajului din Romani 3. El ne arată starea păcătoasă în care ne aflăm și totodată ne dă o speranță.

Care a fost ultima ocazie în care ți-ai analizat gândurile, motivele interioare și dorințele? Ce ai văzut? Te-a speriat ceea ce ai văzut? Care este singura ta speranță?

Nu există nicio îndoială că orice creștin onest se va speria atunci când se va privi în oglindă și se va compara cu neprihănirea lui Dumnezeu, așa cum a fost ea descoperită prin Hristos. El nu prea are cu ce să se laude înaintea lui Dumnezeu. De fapt, nu are niciun motiv de laudă – el nu se poate lăuda decât cu niște „haine mânjite”.

Aveam în această situație vreo speranță? Da, avem o mare speranță. În termeni teologici, speranța aceasta se cheamă *neprihănirea atribuită*. Ce înseamnă această expresie? În cuvinte simple, ea se referă la neprihănirea absolută a lui Isus, neprihănirea care a fost „țesută în războiul cerului” și care ne-a fost oferită prin credință. „Neprihănirea atribuită” înseamnă înlocuirea vieții noastre *păcătoase* cu viața Lui *fără păcat*. Ea ne este oferită fără să avem vreun merit și este suficientă ca să ne acopere complet. Dumnezeu ne privește ca și cum nu am fi păcătuit niciodată, ca și cum am fi fost întotdeauna pe deplin ascultători de poruncile Sale, ca și cum am fi sfinți și neprihăniți ca Isus Însuși.

2. Ce învățăm despre neprihănirea atribuită, dacă studiem experiența lui Avraam? Rom. 4,1-7

Pavel spune în Romani 4,2 că, dacă Avraam ar fi fost socotit neprihănit prin fapte, atunci ar fi avut cu ce să se laude. Însă Avraam l-a crezut pe Dumnezeu și aceasta i s-a socotit ca neprihănire. Isus ne invită să venim la El cu o credință simplă, păcătoși așa cum suntem, și să acceptăm haina desăvârșirii Sale, neprihănirea completă pe care El a trăit-o când a fost pe pământ. Aceasta este „neprihănirea atribuită” și este singura soluție la dilema prezentată atât de sugestiv în Isaia 64 și în Romani 3.

Iată cum are loc acest schimb: Isus ne dezbracă de hainele noastre vechi și murdare, de hainele noastre mânjite și ne îmbracă în haina neprihănirii Sale desăvârșite, în haina sfințeniei Sale depline și a păzirii complete a Legii. El ne acoperă cu această haină și ne spune: „Acum ești desăvârșit. Ți-am oferit desăvârșirea Mea. Te rog poartă această haină și nu o lăsa să se piardă!”

Care este cel mai frumos cadou pe care l-ai primit până acum? Cum te-ai simțit când l-ai primit (mai ales dacă nu ai făcut nimic pentru a-l merita)? Cu cât mai recunoscători ar trebui să fim pentru darul neprihănirii pe care ni-l oferă Isus?

Un predicator spunea: „Isus mi-a schimbat viața. Am început o viață nouă și sunt cu totul altfel decât până acum. Totuși, după douăzeci și cinci de ani de viață creștină, am învățat din experiență (o experiență verificată prin Cuvântul lui Dumnezeu) un adevăr: dacă voi fi mântuit în cele din urmă, dacă voi reuși să «răbd până la sfârșit», așa cum a zis Isus, și dacă voi intra în Împărăția veșnică a lui Dumnezeu, atunci nu am nicio îndoială în mintea mea că voi fi mântuit doar datorită faptului că port haina neprihănirii lui Hristos, țesută în războiul cerului, o haină care mă acoperă complet. Pot să birui păcatul și, prin harul lui Dumnezeu, am avut multe biruințe; pot să-mi îndrept defectele de caracter și, prin harul lui Dumnezeu, am reușit să îndrept multe dintre ele; pot să învăț să iubesc tot felul de oameni, chiar și pe dușmanii mei și, prin harul lui Dumnezeu, învăț să-i iubesc.

Cu toate acestea, am convingerea că niciunul dintre aceste lucruri nu este suficient. Dacă nu sunt acoperit cu neprihănirea lui Isus, o neprihănire care mi-a fost oferită prin credință, fără să se țină seama de ascultarea mea de Lege, atunci, la sfârșitul celor o mie de ani, voi vă veți afla pe zidurile cetății sfinte și îmi veți face cu mâna de departe, pentru că eu nu voi fi cu voi. *Nu am cum să fiu cu voi*”.

3. Ce ne spune Pavel în Romani 3,21-31? Îi dă Pavel dreptate predicatorului?

Deși Pavel se adresează aici unui anumit grup de oameni, ideea este valabilă pentru toți oamenii, evrei sau păgâni. În prezent, ea are o importanță deosebită pentru noi, adventiștii de ziua a șaptea, care credem în perpetuitatea Legii. Neprihănirea care ne mântuiește, haina neprihănirii cu care noi, păcătoșii, avem nevoie să ne îmbrăcăm, este o neprihănire pe care Dumnezeu o dă „fără Lege”. Cu alte cuvinte, ea este neprihănirea lui Isus, neprihănirea vieții Sale, neprihănirea care ne aduce „răscumpărarea care este în Hristos Isus”. Răscumpărarea este în El – se găsește în El, nu în noi sau în păzirea Legii – și devine a noastră prin credință.

Care a fost până acum experiența ta în ce privește păzirea Legii? Ai avut vreodată simțământul că eforturile tale de ascultare te fac neprihănit înaintea lui Dumnezeu? Care sunt implicațiile răspunsului tău? Pregătește-te să răspunzi la aceste întrebări în cadrul Școlii de Sabat și să-ți argumentezi poziția.

Cineva a scris o povestire despre doi hoți care au pus la cale un furt. Planul lor era ca unul dintre ei să se îmbrace în uniformă de polițist și să se așeze în fața clădirii în care urmau să dea lovitură, pentru ca nimeni să nu intre la bănuiele, iar celălalt să dea spargerea. Planul a fost pus în aplicare, însă hoțul îmbrăcat în polițist l-a prins și l-a arestat pe celălalt hoț. Purtând haină de polițist, el a început să se poarte ca un polițist!

Povestirea aceasta subliniază o idee importantă pentru subiectul nostru. Da, prin credință, noi suntem îmbrăcați în haina neprihănirii lui Hristos. Suntem născuți din nou și ducem o viață nouă în Hristos. Din momentul acela, viața noastră este în conformitate cu haina pe care o purtăm.

Când am primit haina neprihănirii lui Hristos, noi ne-am luat angajamentul de a-I permite să imprime în noi însușirile Sale de caracter. Suntem îndreptățiți în întregime prin credință și primim îndreptățirea aceasta imediat ce o cerem. În același timp însă, noi am primit în momentul acela și puterea de a asculta, pe care ne-o însușim cu timpul, pe parcursul întregii vieți. Ce am putea cere mai mult de atât? „Pot totul în Hristos, care mă întărește” (Fil. 4,13). Aici se include și puterea de a asculta de Legea Sa.

4. Cum trebuie să arate viața noastră după ce primim haina neprihănirii lui Isus? Romani 6,1-13

Pavel arată clar aici schimbările radicale care se petrec în viața omului care a fost „răstignit” împreună cu Isus. Pentru a exprima această idee, el folosește două simboluri: viața și moartea. Nu există o stare intermediară. Omul vechi, care purta hainele mânjite, a murit și a venit la existență omul nou, îmbrăcat în neprihănirea lui Isus. Noi am primit neprihănirea aceasta, pentru ca să putem trăi „o viață nouă”, în care nu ne mai lăsăm stăpâniți de păcat. Avem multe făgăduințe privitoare la biruință, dar întrebarea este: Vom cere împlinirea lor și în dreptul nostru?

Ce aspecte ale vieții tale confirmă faptul că experiența ta cu Dumnezeu este reală? În ce aspecte mai întâmpini probleme? Cum poți alege în fiecare zi să mori față de tine și să trăiești o viață nouă în Hristos?

Scriitorii inspirați ai Bibliei subliniază permanent nevoia de ascultare. Este greșit să credem că nu contează ce facem, atâta timp cât Hristos locuiește în inima noastră. Dacă Hristos locuiește într-adevăr în inima noastră, atunci urmarea se va vedea în mod inevitabil în faptele bune.

De asemenea, este la fel de fatal să credem că putem fi mântuiți prin faptele noastre de ascultare.

Pavel a alcătuit o listă impresionantă cu educația și meritele sale: a fost circumcis în a opta zi, era israelit, era fariseu, avea zel și declara că nu are niciun păcat. Iată un exemplu clar de legalism! După convertire, el a socotit că toate acestea sunt nimicuri în comparație cu harul de a-L cunoaște pe Hristos. El a obținut neprihănirea prin acceptarea hainei neprihănirii lui Hristos și dorința lui era să fie ca Isus.

5. Ce ilustrație folosește Pavel pentru a exprima adevărul mântuirii prin credință? Cum se transpune aceasta în viața celui mântuit? Filipeni 3,3-16

Din punct de vedere teologic, trebuie să facem distincție între neprihănirea atribuită (neprihănirea care ne îndreptățește) și lucrarea pe care o face Duhul Sfânt în noi pentru a ne schimba. Totuși, în viața creștină, ele nu pot exista una fără cealaltă. Trebuie să le experimentăm pe amândouă.

Adevărul că ascultarea este un dar pe care îl primim ne ferește de două capcane: harul ieftin și legalismul. Noi credem că ascultarea este importantă, dar și că ascultarea nu ne aduce niciun merit, fiindcă o primim în dar. După cum depindem de Hristos ca să fim îndreptățiți și iertați înaintea lui Dumnezeu, tot la fel depindem de El ca să ascultăm de Lege și să fim sfințiți. Dumnezeu este nerăbdător și mai mult decât dornic nu numai să ne îndreptățească, ci și să ne dea biruința asupra păcatului și asupra eului. Însă totul depinde de voința mea: cât de dispus sunt să mă predau Lui în fiecare zi, pentru ca „să-L cunosc pe El, și puterea învierii Lui, și părtășia suferințelor Lui, și să mă fac asemenea cu moartea Lui” (Fil. 3,10)?

Recitește textele din secțiunea de astăzi. Care text ne vorbește despre puterea de alegere? Ce vrea să spună Pavel în versetul 16: „În lucrurile în care am ajuns de aceeași părere, să umblăm la fel”? Ce decizii trebuie să iei, ca să ascuți de acest îndemn?

E. G. White, *Mărturii*, vol. 4, cap. „Procesul de punere la probă”; *Slujitorii Evangheliei*, cap. „Neprihănirea prin credință”; *Calea către Hristos*, cap. „Credința și acceptarea”.

„Legea cere neprihănire – o viață neprihănită, un caracter desăvârșit; și așa ceva omul nu poate da. El nu poate satisface cerințele Legii sfinte a lui Dumnezeu. Dar Isus Hristos, venind ca om pe pământ, a trăit o viață sfântă și a dezvoltat un caracter desăvârșit. El le oferă ca pe un dar de bunăvoie tuturor celor care vor dori să le primească. Viața Sa stă pentru viața oamenilor. În acest fel, ei au iertarea păcatelor din trecut, prin îndurarea lui Dumnezeu. Mai mult decât atât, Hristos îi umple pe oameni cu atributele lui Dumnezeu. El reface caracterul lor după chipul caracterului divin, o țesătură dumnezeiască de putere și frumusețe spirituală. În acest fel, adevărata neprihănire cerută de Lege este împlinită în cel ce crede în Hristos. Dumnezeu poate «să fie neprihănit, și totuși să socotească neprihănit pe cel ce crede în Isus» (Rom. 3,26).” – Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii*, pag. 762

Întrebări pentru discuție

1. Recitește paragraful de mai sus din *Hristos, Lumina lumii*. Rescrie-l în cuvintele tale și pregătește-te să-l citești la grupă. Ascultă și versiunile celorlalți membri ai grupei. Care sunt ideile principale?
2. Prezentați la grupă răspunsurile la întrebările finale de la secțiunea de marți.
3. Când ne îmbrăcăm cu neprihănirea lui Hristos, „privim... slava Domnului și suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului” (vezi 2 Cor. 3,18). Explică ce înseamnă să „privim” slava Domnului.
4. Unii membri ai bisericii s-au frământat, de-a lungul timpului, cu privire la siguranța mântuirii. Ce înseamnă să ai siguranța mântuirii? Cum putem fi siguri de mântuire? Cum ne ajută haina neprihănirii lui Isus (care este țesută în războiul cerului și care nu are în ea niciun fir omenesc) să înțelegem unde putem găsi această siguranță? Când depășim granițele asigurării și trecem la încumetare?
5. De ce este important să facem distincție, din punct de vedere teologic, între ceea ce face Hristos pentru noi (ne dă îndreptățire și iertare în momentul în care I le cerem prin credință) și ceea ce lucrează El în noi, pe parcursul vieții? În ce capcane putem cădea, dacă nu facem această distincție clară?